

TRÀM CÀ MAU

Mar 31, 2008

Ông An bác mình gät vä :

-“Đä xäng täng lät thä näy lä sao mä đä xa đäc. Bà đäa thäm täi näm đäng näa, chä đä xäng chäy täng đän mät, ai mä chäu näi”.

Bà An ngäi nhän ra phäa träc, mät länh läng bäo:

-“Chäy hät thä đä thäm, đä läm chi cho nhiäu, khäng chäng nä bay häi đä, phä phäm”.

Ông An bác läm, nhäng khäng lä gäy gä läm cho ngäy mät vui. Mäi đä xäng xong, mä cái kim chä mäc xäng xuäi lä chä xuäng häng tám giä, gän vät đä bäo đäng. Bä hai chiäc xe ém hai đäu, ông chäa tiän ra, thä bà An đä näi:

-“Anh chä chi näa mä chäa cho xe ra? Khoäng cách räng thä mä khäng ra xe đäc sao? Täi thäy mäy ngäi khäc läm cái väo là xong. Anh lái xe đä nhä häch”.

Ông An thäi bác mình vì nhäng läi chä bai cäa vä, vì nghe quá thäng. Ông chäm räi giäi thäch:

Vấn đề (1)

Tên: Bai An Tran

Tháng: 10, Ngày: 10, Năm: 2008 14:45

-“Lái xe cẩn thận là cẩn thận để tránh tai nạn, nóng nảy gây tai nạn phiến phẫn và tốn kém tiền”.

Bà vội chêm vào:

-“Có gì thì báo hiềm nó đi, vì c gì phải lo”.

Khi ông đang lái xe trên đường, bà la hét:

-“Tôi báo chửi xe trên bên phải, sao anh ra bên ngoài hoài vậy?”.

Ông An mỉm cười:

-“Tôi lái xe hay bà lái đây? Xe bên trong đâu chửi nhảm, làm sao đi chửi mà không lái ra ngoài. Nãy, bà đi tôi lái, làm rần, phân tâm dễ sinh ra tai nạn”.

Im lặng được vài phút, bà An quay qua chửi ông:

-“Sao cái quạt gió trong xe hỏng nãy giờ, hỏng mát không ra nhiệt. Chửi anh đi ông thì sửa xe không trộm cắp làm hỏng mà không biết đi. Chửi có mắt chỉ c xe thôi mà không biết giữ gìn cho tốt. Rồi phải tốn thêm tiền nữa đây”.

Ông An không thèm trả lời câu hỏi của bà, đưa tay kéo cửa đi xuống như hỏi quạt trời trời trí phá mù qua trời trí hỏi gió thổi vào lòng xe. Hết gió mát thổi vù vù, bà cười mỉa:

-“Ồ, có thể chửi, nhưng đâu anh không lo giữ gìn, để chúng làm hỏng mà không biết”.

Vụ dãi (1)

Tác Giả: Bai An Tran

Thứ Sáu, 10 Tháng 10 Năm 2008 14:45

Xe đang ch&#y ngon tr&#n, bà An la lên:

-“Qu&# o trái, qu&# o trái vào ngõ tr&# c m&# t”.

Ông An không k&#p đ&#i l&#n, không k&#p nhìn xe bên hông đ&# xem có an toàn hay không, cho nên ch&#y th&#ng và tìm cách quay lui. Bà An nói:

-“Ch&# a th&#y ai lái xe đ&# nh&# anh. Ph&#n &#ng ch&#m ch&#p nh&# ông c&# già. Th&# mà khi nào cũng khoe là lái gi&#i, ch&# a bao gi&# b&# tai n&#n”.

B&# ch&# n&# a, ông g&#n gi&#ng:

-“Có gi&#i thì lái đi. Lái cho ch&#t s&#m, cho qu&# c&#t s&#m, đi xe l&#n s&#m”.

Khi đèn xanh v&#a b&#t, ông ch&# các xe h&#ng khác đ&#ng h&#n, cho an toàn, m&#i quay đ&#u ng&#c l&#i, thì bà tru tréo lên:

-“Đèn xanh r&#i mà không đi. Anh ch&# ai? À thì ra th&#y con nh&# lái xe bên kia tr&# đ&#p thì anh n&#nh đ&#m, nh&#ng đ&#ng cho nó ch&# gi&# ? Tôi bi&#t mà, anh th&#y đàn bà thì t&#i m&#t”.

Ông An b&#c trong lòng, ông đâu có bi&#t ng&#i lái xe bên kia là đàn ông hay đàn bà, ch&# đ&#ng nói th&#y đ&#c đ&#p x&#u. B&#i th&#ng b&# v&# gây g&# trong lúc lái xe, ông An đã t&#p cho bà bi&#t lái, đ&# bà hi&#u thêm v&# lu&#t l&#, và khi c&#n, bà có th&# đi m&#t mình, không c&#n nh&# v&# ai. Nh&#ng bà lái xe quá ch&#m, nh&# ch&#y chi&#c xe h&#. M&#i l&#n ông nh&#c bà ch&#y nhanh h&#n, thì bà cáu b&#n, la l&#i r&#ng bà th&#y không c&#n ch&#y mau. Bà ch&#y trong l&#n xe c&#a bà, ai mu&#n mau thì qua l&#n xe khác mà ch&#y. Không vi&#c gì mà than phi&#n, không vi&#c gì mà b&#c b&#i vô lý. Cho đ&#n khi bà b&#c&#nh sát ph&#t vì t&#i lái xe ch&#m, c&#n tr&# l&#u thông. Bà cãi nhau v&#i ông c&#nh sát:

Vụ dìm (1)

Tác Giả: Bai An Tran

Thứ Sáu, 10 Tháng 10 Năm 2008 14:45

-“Lái xe cháa quen thì phái cháy chám chá. Ngày trác khi mái táp lái xe, ông cũng phái cháy chám nhá tôi, tái sao lái phát tôi?”.

Ông cánh sát lách sá nói:

-“Náu cháa lái xe quen, thì táp cho quen, rái háy ra đáng. Làm cán trá láu thông thì phái bá phát”.

Bà không báng lòng, và nhát đánh không cháu náp phát, vì bà bá xá ép. Máy lán ông An đánh viát ngân phiáu trá tián phát, nháng bà cán lái và làm án ào.

“Lái xe cháa quen thì phái cháy chám chá.” Lán xe riêng cáa bà An và bán gái — Nguán: crapville.com

Bà nói:

-“Tôi không náp phát, xem chúng nó làm gì tôi. ác hiáp ngá i ta váa thôi chá?”.

Ông An giái thích:

-“Không náp tián phát thì tòa án ra trát truy tám, và khi tìm gáp, thì có thá bá cáng tay, átù”.

Bà sáng sá :

-“Làm gì mà cáng tay, đây là xát tá do, đâu phái là xá cáng sán, mà muán bát tù ai cũng đác sao?”.

Biát không giái thích cho vá đác, ông An nhá bán bè giái thích, nháng bà An cũng nghe, cá i chá không tin. Ông An phái đáu bà, mà ký ngân phiáu trá tián phát. Sau náy, bà biát đác, bà khóc lóc và nhiác máng ông:

Vụ dãi (1)

Tác Giả: Bai An Tran

Thứ Sáu, 10 Tháng 10 Năm 2008 14:45

-“Thế chết nhất, thế mà cũng sống chui huy, sống ra trốn. Chẳng ngày xửa ra trốn nghe súng nổ là chui dài, bủi quân sĩ”.

Nghe vậy, ông An nóng mặt, chui thế ng vào bà mà nói:

-“Bà im đi, vửa phải thôi. Hết chui u nãi rũi, tôi cho mủi đũa m rũi ra sao thì ra”.

Bà An sủi, bủi đi và lủi m bủi m:

-“Đúng đời thói vũ phu, không đũa c đâu. Kêu củi nh sát còng tay cho mủi trốn”.

Ông An nóng giận mà nói, nhủi ng nói xong thì ông thế y mình lủi lủi, và bủi t có nói đũa u dàng thì bà cũng chui ng nghe. Ông chui thế dài.

Suốt thế trai trốn, ông An mãi lo vủi c chinh chiủi n, vào sinh ra tủi, không có thì giủi nghĩ đũa n vủi c lủi p gia đình. Tủi t nghiủi p trốn ng sĩ quan chuyên nghiủi p, gia nhủi p binh chui ng nhủi y dù, chui huy mủi t tiủi u đoàn thiủi n chiủi n. Nủi i đâu chiủi n sủi nóng bủi ng, chui t chóc, nguy hiủi m, khó khăn, thì nủi i đó tiủi u đoàn củi a ông đũa c vủi n chuyủi n đũa n tham chiủi n. Kủi luủi t là sủi c mủi nh quân đũa i, ông tin thế, và thi hành kủi luủi t nhủi mủi t tín đũa u sùng bái. Nhủi đó mà quân sĩ đũa i quyủi n bủi t hao hủi t, bủi t chui t chóc vì sủi sót, chủi nh măng. Ông An vui vủi, nhủi ng khó tính, và khi nói chuyủi n thì nhủi gủi m gủi, nhủi ra lủi nh cho thuủi c củi p thi hành chui thế.

Khi miủi n Nam thua trốn sủi p sủi p đũa thì ông đang nủi m đũa ng thủi ng tủi i bủi nh vủi n. Chủi a bình phủi c, nhủi ng ông cũng xin ra tiủi n tủy n chiủi n đũa u. Rủi i may mủi n, ông chủi y thoát đũa c ra biủi n sau khi Tủi ng Thủi ng tấn nhủi m củi a miủi n Nam tuyên bủi đũa u hàng. Ông đũa n Mủi, ngoài nủi i buủi n tha hủi ng, ông còn ã m ã c vì cuủi c chiủi n thủi t bủi i nhủi mủi t trò chủi i ngu xuủi n lủi lủi ng. Không đánh mà bủi chủi y tán lủi n rũi i tan hàng, thua trốn. Nhiủi u đêm, ông không ngủ đũa c, ngủi i bên thủi m hút thuủi c lá trong sủi ng lủi nh cho đũa n khi trốn sáng, thay áo quủi n đi làm luôn. ã sủi, ông làm vủi c chăm chủi, giủi i, năng suất cao, và sủi n phủi m có chui t lủi ng. Nhủi ng ông chủi thì thích ông lủi m, vì làm ra tiủi n cho hủi, nhủi ng nhủi ng ngủi i chui huy trốn tiủi p thì ghét ông cay đũa ng, vì ông sủi n sàng

Vụ đời (1)

Tác Giả: Bai An Tran

Thứ Sáu, 10 Tháng 10 Năm 2008 14:45

gây gờn u thây b ép, s n sàng thôi vi c n u không b ng lòng cách đ i x . Nhi u ng i bà con, b n bè khuyên ông nên lp gia đình, cho đ i s ng tha h ng b t cô đ n bu n t , và có ni m an i trong cu c đ i.

Ng i anh r nói đùa:

-“Có gia đình, thì không còn thì gi nghĩ đ n chuy n đ i s , ch lo đ i phó v i bà v thôi cũng đã là h t thì gi , h t tâm trí, thì gi đâu mà nghĩ đ n n i đau th t tr n ch y dài. Có gia đình là yên n h t. Chuy n đã qua r i, không l t tr l i đ c, thì quên đi mà s ng”.

Nhi u ng i gi i thi u các cô gái c a bà con, b n bè cho ông. Ông không ch n nhan s c, ông không ch n gi i dang, cũng không ch n ng i ăn nói khôn ngoan khéo léo. Ông ch n m t cô hi n lành, vui v . Cô n y khi nào cũng nh m m t c i và tin c nh ng đ i u gây ngộ. Ông An lý lu n r ng, ng i ngu m t chút thì đ dằng có h nh phúc, đ hòa thu n và ít lý s . V khôn quá, thì ch t cho v ch ng tranh đua, cãi nhau su t ngày, kh u chi n đ ng dai, ch ng đ c gì. Theo kinh nghi m ông bi t qua gia đình b n bè, thì có r t nhi u bà tìm cách l n l t ch ng, nay l n m t chút, mai l n thêm chút n a, và l n mãi, l n mãi cho đ n khi ông ch ng m m nh con bún thi u, nh t m m n rách, không còn s c đ i kháng. Bà v c th mà ch huy, mà gay g t sai b o, mà quy t đ nh nhi u đ i u phi lý, không c n ý ki n ai. Khi đó, ch ng không còn chút quy n hành nh nhoi nào trong cái gia đình “chuyên chính” y c . Nh ng ng i ch ng y u đ i i th h phong n y, th ng đ c bên nhà v khen là hi n lành, đ th ng, và con gái h t t ph c, l y đ c ch ng hi n khô. Nh ng bên gia đình c a chính các ông, thì ông b chê bai là s v , b c nh c, hèn nhát, đ i v lên đ u, không đáng làm đàn ông. Cùng m t ng i, mà m i bên đánh giá m i khác, hoàn toàn khác bi t. V i suy t và kinh nghi m trong cu c s ng, ông An ch n cho ông m t ng i b n đ ng ‘h i quê m t chút, hi n lành và h i đ i m t chút’, thì s h p v i cái tính quen ch huy c a ông. Nh ng ông l m.

M i năm sau khi làm t khai thu xong, là ông An ph i n n , thuy t ph c ráo ri t đ bà ký vào mà gi i đi. Có l n bà không ch u ký, ông ph i làm đ n xin gia h n. Bà th ng lên gi ng h ch h i:

-“M c n y là m c gì? Đâu ra? Có gi y t gì ch ng minh không?”.

Ông ph i đ b n h ng đ n khai thu ra, tìm, và ch cho bà cái con s bà mu n bi t Đâu ra.

Vấn đề (1)

Tên: Bai An Tran

Tháng: 10, Ngày: 10, Năm: 2008 14:45

Thỉnh thoảng có khi bà cũng cho rằng, ông không hiểu ý nghĩa của đơn hàng đơn giản. Ông chịu thua.

Bà thỉnh thoảng đưa lý do:

-“Mình nghĩ đơn giản là tiền thu được rồi thì sao mình không lấy về được. Anh không biết khai thu. Khai thu được. Anh khai làm sao lấy được tiền thu về, thì tôi mới ký”.

Bà xem chuyện ký vào tờ khai thu là một ân huệ dành cho ông. Ông An cũng ngạc nhiên thích, thỉnh thoảng bà không hiểu, và cả tình không hiểu. Ông chịu thua mà than:

-“Ngu quá rồi. Sao mà ngu đến thế được?”.

Nghe thế, bà An chồm lên gây gổ ồn ào như vậy chúng sắp đến hai li dĩa, xa nhau. Một lần, bà nghe theo lời bạn, bạn ông chạy qua thành phố lần đầu tiên khai thu, trong buổi chiều ngày cuối cùng của năm nộp thuế, ông cho bà đến chỗ khai thu, ngồi xếp hàng chờ có chỗ chờ ngồi, chờ cho đến khuya.

Ông khai thu được số tiền nháp của ông An rồi nói:

-“Khai được như thế này thì còn chi phí như đến tôi? Tôi đâu có làm chi hết được cho ông đâu”.

Ông An nói:

-“Nhưng ông nói cho bà xã tôi rõ”.

Vụ đời (1)

Tác Giả: Bai An Tran

Thứ Sáu, 10 Tháng 10 Năm 2008 14:45

Bà An nói n:

-“Ông nhà tôi không biết khai thuế, ngói ta ai cũng lấy thuế vớ nhipu, còn chúng tôi có năm phí đóng thêm, thì thì không tởc sao đởc”.

Tở đó, ông An tìm ra phỏng sách tránh rởc rởi, là không tở khai thuế nỏa, đởn vớ đởn các nỏi đởch vớ khai thuế, tởn mỏy chỏc đởng, mà đởc yên nỏ. Thế mà cũng có khi bà Hoa không chỏu, bà tìm đởn nỏi khác nỏa, nhỏ khai lỏi, xem có lỏi thêm đởc chút nào không, khi tởn thêm tởn, bà lỏi cáu bỏn và gỏt gỏng ông:

-“Chỏ tởi anh đỏ, không biết khai thuế đởng cách nên phí tởn tởn. Ngói ta ai cũng lấy vớ khỏ tởn thuế, trong lúc mình lỏi phí tởn thêm.”

Mỏi khi xe hỏ hay trong nhà đởn nỏc có vỏn đỏ, là ông An khỏ tâm lỏm. Đỏng cỏ nhỏ búa, kỏm, khóa mỏ đởnh cỏ không có. Bà không chỏu đỏ cho ông mua. Nhỏng lúc nỏy, ông phỏi dùng dao, dùng kéo đỏ cỏy, đỏ vỏn mà sỏa chỏa, vỏa khó khăn vỏa không làm đởc. Ông chỏ giỏn và than mỏt mình:

-“Ngu quá, ngu quá”.

Bà lấy lý do là đởn nỏc và xe không phỏi hỏ hỏng thỏng xuyên, và nhỏng thỏ đỏng cỏ đó không cỏn thiỏt đỏ phí tởn mua. Mỏt lỏn ông lén mua mỏt hỏp đỏng cỏ, gỏm mỏt ít đỏ tởi thiỏu, bà biết đỏc, bẻn khỏc lỏc, gây gỏ, nhỏn ỏn, và buỏc ông phỏi đem trỏ lỏi. Thái đỏ bà khỏng khỏng làm ông phỏi nhỏng bỏ cho yên nhà yên cỏa. Ông cũng buỏn, vì không có đỏng cỏ, không tở sỏa chỏa đỏc nhỏng hỏ hỏng lỏt vỏt trong nhà. Và dù thuế nhỏ hỏc trung hỏc kỏ thuế, ông cũng đởn dà trỏ nên kém cỏi, vỏng vỏ, ít hỏu biết vớ bỏnh xe, sỏa chỏa đởn nỏc thông thỏng. Ông anh bà An biết em mình đỏi mà không khỏng bỏ đỏc, mua tởng cho ông An mỏt hỏp đỏng trong mùa giỏng sinh, gỏm các lỏi khóa mỏ đởnh cỏ, kỏm, búa. Ông An mỏng nhỏ bỏ đỏc thùng vàng. Nhỏng khi ông An sỏa chỏa hỏ hỏng lỏt vỏt trong nhà, thì bà đỏng bên cỏnh xem, và bỏo ông phỏi làm thỏ nỏy, phỏi làm thỏ kia. Vỏn cỏ chiỏu nỏy, dùng cây kỏm kia. Dù bà không biết, không hỏu, nhỏng cũng chỏ chỏ hỏng đỏn và ra lỏnh. Khi ông không làm theo lỏi bà, thì bà bỏo rỏng: “Anh hay chỏng đỏi, hay làm ngỏc lỏi nhỏng ý kiỏn cỏa tôi”.

Vấn đề (1)

Tên: Bai An Tran

Tháng: 10, Ngày: 10, Năm: 2008 14:45

Đôi khi bố quá ông gọt:

-“Không biết thì để tôi làm. Không biết mà cứ đi làm thay người khác, đi dạy đi u tào lao. Mẹ tôi chuyên không làm theo lời bà mẹ tôi chuyên là chuyên lời bà. Chuyên bà thì tôi đi c cái khỉ gì? Bà biết làm thì xin tay vào làm đi”.

(còn tiếp)